

# Uit Buisdorp



Martin de Jong

Uit Buisdorp

2025  
[www.buisdorp.com](http://www.buisdorp.com)  
Een Buisdorps Boek

*Zoute griotten* 2001  
*Zoute griotten speciaal* 2013  
*Tijd voor stampij* 2013  
*De mooiste dag tot nu toe* 2014  
*Literaire giller* 2014  
*Sabbatical* 2014  
*Duizend korte columns* 2015  
*Berichten uit Buisdorp* 2015  
*Radio Buisdorp* 2015  
*Soep* 2016  
*De mafste week tot nu toe* 2016  
*Aan de hand en andere aandoeningen* 2017  
*Schrijverij* 2017  
*Aan m'n zolen en andere ongemakken* 2018  
*Ontsporingen* 2018  
*Een soort ding* 2019  
*Livia* 2019  
*Aan de stok en andere schermutselingen* 2020  
*Romkom* 2020  
*Nina's paranormale pa* 2021  
*Achter de muziek aan* 2021  
*In Buisdorp* 2022  
*Nepnieuws* 2025  
*Uit Buisdorp* 2025

### In voorbereiding

*De merkwaardigste maand tot nu toe*  
*De verlenging*  
*Aan de slag en andere besognes*

Copyright © 2025 Martin de Jong  
Omslagillustratie © 2025 Irene Mulder / LGB producties /  
[www.irenemulder.nl](http://www.irenemulder.nl)  
Vormgeving binnenwerk Martin de Jong  
Auteursfoto Esther Lammers

ISBN 9789403796659  
NUR 301

|                     |     |
|---------------------|-----|
| Voorwoord           | 7   |
| Verkeerssituatie    | 12  |
| Spreekwoordelijk    | 20  |
| Bisschop            | 25  |
| Crimineel           | 31  |
| Boekenweek          | 40  |
| Lentekriebels       | 53  |
| Invasie             | 60  |
| Poëzie              | 69  |
| Relatiecommunicatie | 76  |
| Auteur              | 97  |
| Milieu              | 109 |
| Onderwijs           | 114 |
| Correct             | 122 |
| Rechtszaak          | 132 |
| Dreiging            | 144 |
| Goud                | 152 |
| IJspret             | 162 |
| Leestips            | 169 |
| Uitsmijter          | 174 |

### *Disclaimer*

Het hiernavolgende is het gevolg van zich in het hoofd van de auteur voltrekkende hersenactiviteit waar hij niet om gevraagd had en dan ook niet op aangesproken kan worden.

Voor het schrijven van dit boek ontving de auteur geen werkbeurs van het Nederlands Letterenfonds.

## Voorwoord

Burgemeesters staan erom bekend dat zij kritiek van de hand wijzen, beschuldigingen naast zich neerleggen en met doodsbredeigingen de kachel aanmaken. Als ondergetekende burgemeester heb ik altijd naar eer en geweten en met volle overtuiging in die prachtige traditie gestaan. Wij zijn moreel verplicht als een misstand ons persoonlijk wordt aangerekend, die af te wentelen op ondergeschikten want een eerste burger doet zijn werk nu eenmaal niet alleen.

Ik roep graag in uw herinnering de verschijning, in 2022, van de bundel *In Buisdorp*. Mij werd de eer gegund daar een voorwoord voor te schrijven, bovendien verzorgde ik ter gelegenheid van de publicatie van de tweede druk het nawoord. In het eerste geval was ik vol lof over de auteur, die andermaal een werk van de bovenste plank had voortgebracht, ja zichzelf had weten te overtreffen – of gelijksoortige woorden van welgemeende lof. (Ik heb het boek helaas niet binnen handbereik, ik geloof dat ik het uitleende aan een belangstellende, wat aangeeft dat *In Buisdorp* in een behoefte voorzag en tot op de dag van vandaag voorziet, althans die van degene aan wie ik het uitleende, ik weet niet meer wie het was.)

Hoewel de tweede druk niet van de eerste versilde, was het nawoord daarbij een ander verhaal want de gemeentesecretaris blies mij in dat het werk *Buisdorp* in een ongewenst daglicht plaatste. De gemeentesecretaris is nadien gecancelled wegens wanbeleid en malversaties en grepen in de gemeentekas en meerdere grensoverschrijdingen, met inbegrip van uiteindelijk de landsgrens, zodat het u niet zal verbazen dat zijn afwijzende oordeel over *In Buisdorp* achteraf vragen bij mij oproept.

De ellende begon toen genoemde gemeentesecretaris mij vertelde dat *In Buisdorp*, volgens de auteur bedoeld om *Buisdorp* nader op de kaart te zetten, eerder geschreven leek met de bedoeling *Buisdorp* finaal van de kaart te vegen.

Op dat moment voerde het helaas al de Boekentoptien aan en was genomineerd voor meerdere prijzen want ook in letterenland zijn corruptie en ondeskundigheid schering en inslag, het is zonde dat ik het zeg maar ik weet waar ik het over heb.

Wat te doen, als burgemeester van Buisdorp? Ik was uit hoofde van mijn functie gerechtigd te gelasten dat het boek binnen de gemeentegrenzen uit de boekhandel verwijderd werd, en vaardigde een noodverordening uit om dat in goede banen te leiden. En met succes, want bij de belegering van Het Buisdorpse Boek konden vier klanten, kort nadat zij *In Buisdorp* hadden afgerekend, worden ingerekend.

Daarnaast moest voorkomen worden dat het lasterlijke werk in de collectie van de Bibliotheek Buisdorp werd opgenomen. Een onverwachte meevaller was dat er nog geen bespreking was gemaakt op basis waarvan de bibliotheek collectioneert.

De gemeentesecretaris nam contact op met Cornelius C. Carbonaad, de laatst levende (inmiddels gelukkig niet meer) recensent van de Informatie Dienst Inzake Lectuur, een van oorsprong katholiek instituut dat onder invloed van de ontkerkelijking en de ten gevolge daarvan ontsprende vrijheid van meningsuiting en de bijbehorende verdwijning van de goede zeden aan belangrijkheid inboette en zelfs opgeheven werd.

De honderdjarige Cornelius C. Carbonaad had een enorme staat van dienst op het gebied van het verbieden van boeken voor katholieke lezers, en kreeg door zijn mantelzorger heel *In Buisdorp* luidkeels in zijn gehoorapparaat voorgelezen. Het voorgelezene kwam Carbonaad te staan op een geduchte gezondheidsinzinking. Toen hij die deels te boven was gekomen velde hij over het boek een vernietigend oordeel, waarvan de conclusie luidde: 'Ver[bieden]!' (Het tussen vierkante haken geplaatste, op 'Ver' volgende 'bieden' is wat de gemeentesecretaris distilleerde uit het speeksel sproeiende gerochel dat het woord deels overstemde.)

Welnu, het was duidelijk dat *In Buisdorp* niet alleen uit de boekhandel verwijderd diende te worden, ook uit de bibliotheek geweerd. Ik liet mijn besluit, waartegen geen beroep mogelijk was, door de commissie Correct onderbouwen want een burgemeester is geen alleenheerser.

Eind goed, al goed, was ik geneigd te denken, maar ik had buiten de waard gerekend, een waard in de gestalte en de persoon van Menza de Jong, die mij om een onderhoud verzocht, iets waar ik als burgemeester altijd toe bereid ben, mits daarvoor tijd hebbende en zin in.

De heer Menza de Jong geeft leiding aan Het Buisdorpse Boek, een uitgeverij en boekhandel, en was, als uitgever van *In Buisdorp* en heel het oeuvre van de auteur, door het boekverbod meervoudig getroffen.

Hij nam het gewraakte en geweerde boek hoofdstuk voor hoofdstuk met mij door, wijzende op verkeerde voorstellingen van zaken mijnerzijds, in werkelijkheid voorstellingen van zaken die geheel voor rekening van de gemeentesecretaris kwamen maar als burgemeester ben je voor alles verantwoordelijk, of je wilt of niet. Het is te vergelijken met de koning die verantwoordelijk is voor alles wat de ministers doen, de ministers zijn niet verantwoordelijk, en maar goed ook, anders zou het land niet te regeren zijn omdat niemand dan minister wil worden.

De Jong, naar eigen zeggen een begrip in het literaire landschap, wees mij op de studie *Mandarijnen op zwavelzuur* van de auteur W.F. Hermans, die daarin met feiten onderbouwd en foto's en collages verlucht aan het licht brengt wat voor een informatiedienst het was, de Informatie Dienst Inzake Lectuur. Dat een voormalige recensent daarvan niets in de weg was gelegd bij het adviseren *In Buisdorp* te verbieden! De Jong had er geen woorden voor en ik nog minder.

Alles overwegende was ik vastbesloten, mocht de auteur van *In Buisdorp* mij nog eens vragen een voorwoord te schrijven, die gelegenheid te benutten om de door de nog altijd voortvluchtige gemeentesecretaris in gang gezette verkettering ongedaan te maken. Nu *Uit Buisdorp* op verschijnen staat grijp ik die gelegenheid met beide handen en volle overtuiging aan! Het geeft mij de kans in een moeite door andermaal voor Buisdorp de wapens op te nemen en onjuiste berichtgeving over de gemeente de kop in te drukken – helaas was het niet mogelijk die in de kiem te smoren.

Toen een eerdere uitgave van de auteur, de zich in Buisdorp afspelende roman *Een soort ding*, voor bibliotheken besproken

werd, door de organisatie die in de voetsporen was getreden van de Informatie Dienst Inzake Lectuur maar in die voetsporen het verbieden van boeken achterwege besloot te laten, stond in de bespreking te lezen: ‘Het fictieve dorpje Buisdorp is vol in bedrijvigheid want de koning komt op bezoek’.

Dat was voor mij als burgemeester dubbel tegen het zere been, of zo u wilt tegen beide zere benen, vandaar dat ik mij in het voorwoord dat ik voor *In Buisdorp* schreef verweerde tegen deze valse voorlichting door erop de wijzen dat Buisdorp, met een Academisch Ziekenhuis, een soepfabriek (Busofa), een olieraffinaderij (HofPier), een biologische dierentuin (Diergaarde Buisdorp), een Museum voor Ouderwetse Kunst enzovoorts, enzovoorts, allerm minst een ‘dorpje’ was, en het ‘fictieve’ schreide helemaal ten hemel – want hoe konden daar dan prachtige boeken over geschreven worden en vandaan komen?

Een goed verstaander heeft het niet van node, voor anderen wil ik het nog een keer benadrukken: een gemeente met meer dan honderdduizend inwoners is geen dorp laat staan een dorpje!

Toen uitgever Menza de Jong de misvattingen van de gemeentesecretaris ontkracht had en ik dientengevolge het boekverbod ingetrokken had, was het tijd geworden het alsnog in de bibliotheek een plek te geven, en daartoe werd een bespreking gemaakt. De Informatie Dienst Inzake Lectuur bestond niet meer en recensenten als Cornelius C. Carbonaad waren voor hun eigen bestwil ten grave gedragen maar dat bleek ook te gelden voor hedendaagse recensenten want er had zich sinds de bespreking van *Een soort ding* een ontwikkeling voorgedaan: men was zich gaan toeleggen op een algoritmische manier van bespreken.

En zo kreeg ik over *In Buisdorp* te lezen: ‘Humoristische columns over het fictieve dorp Buisdorp’. Ik maak mij sterk dat het een recensent van vlees en bloed, die een boek van kافت tot kافت met kennis van zaken leest en die behept is met minimaal rudimentaire opmerkingsgave, opgevallen zou zijn dat ik in mijn voorwoord aantoonde dat Buisdorp niet fictief is noch een dorp – ik vraag mij in gerede af wat collectioneurs van bibliotheken aan moeten met die onbetrouwbare algoritmiek, waar ze nog voor zullen moeten betalen ook.

Enfin, soms kan ik als burgemeester de neiging voor Buisdorp in de bres en op de barricades te springen niet beteugelen: waar het hart vol van is loopt de vulpen van over.

Nu de auteur en diens oeuvre volledig gerehabiliteerd zijn is het tijd geworden onderhavige uitgave aan een afgewogen burgemeestersoordeel te onderwerpen. *Uit Buisdorp* heet het, zoals u aan de kافت hebt kunnen zien. Wat ik ervan vind kan ik in een enkele zin onder woorden brengen, waarbij ik er als u mij toestaat geen doekjes om zal winden want daar ben ik geen burgemeester voor geworden.

Ik ben zo onder de indruk geraakt van dit onbeschrijflijk geweldige en uitzonderlijk humoristische boek, dat ik besloten heb het binnenkort te gaan lezen.

Onno Ozn. Noten

Burgemeester van Buisdorp

## Verkeerssituatie

*Uit Buisdorp*, de werkdagelijkse podcast van Radio Buisdorp, houdt je op de hoogte van wat er speelt in de gemeente en in de regio: van het heetste nieuws tot de waan en de waanzin van de dag. Luister live of luister terug naar Buisdorps prominentste podcaster: Guus Vierdepper.

Deze eerste aflevering van de veertiende jaargang moeten we helaas beginnen met verkeersinformatie: op de provinciale weg A4711 van Bokkerzwaag naar Buisdorp is ter hoogte van de afslag Buisdorpse Plassen een spookrijder gesignaleerd. De verkeerspolitie van Bokkerzwaag verzoekt de overige op de A4711 richting Buisdorp rijdende weggebruikers totdat de spookrijder Buisdorp bereikt heeft ook op de andere weghelft te gaan rijden. Dan is er, een ongeluk komt zelden alleen maar laten we blij zijn dat er nog geen ongeluk gebeurd is, een wisselstoring op het traject Buisdorp-Bokkerzwaag. Treinreizigers die de kant van Grooterwaal op moeten of gaan dienen rekening te houden met een vertraging van minimaal drie dagen. Ik heb nog niet doorgekregen wat die wisselstoring betekent voor het treinverkeer de andere kant op en dat is vervelend want ik ben in afwachting van een gast uit Bokkerzwaag die hetzij met de auto hetzij per trein onderweg zal zijn, in beide gevallen dus met vertragende omstandigheden. Het is te hopen dat het niet drie dagen zal duren. Wat is wijsheid... Ik kan wat tijd doden door de oplossing te geven van het raadraadsel van gisteren, dat past wel in het thema transport: *Hoe noem je zoenen in een bushokje?* Het antwoord: *abrikozen*. En dan ook de cryptogramvraag doen, dat wil zeggen het antwoord geven. *Deze roosachtigen hebben geen haast...* Welke roosachtigen zijn dat? Dat zijn uiteraard *bedaardbeien*. En zo is er alweer bijna een minuut verstreken waarin bij mijn weten geen verbetering is opgetreden in de situatie op de weg en op het spoor. Wat zullen we doen, wat zullen we doen... Ik ga Job bellen, die heb ik ruim twintig jaar niet gesproken maar ik ken zijn nummer

nog uit mijn hoofd, als hij geen nieuw heeft, wat hij Job ken-  
nende niet zal hebben want hij droeg zijn spijkerbroeken altijd  
tot er gaten in vielen. Job begint niet gauw aan iets nieuws.  
Altijd leuk om iemand in de podcast te hebben die geheel on-  
voorbereid is...

‘Hallo, met Job?’

Je spreekt met je moordenaar!

‘Wat?’

Zit er soms kots in je oor? Met Guus!

‘Krijg nou wat aan je lip. Guus... Hoe lang is dat niet  
geleden?’

Eind 2003, onze laatste *close encounter*.

‘Eind 2003... Nee, Guus, iets eerder, staat me bij. Herfst  
2002 in Zeevenslooten.’

Jij was eind 2003 toch ook van de partij? December 2003,  
dat waanzinnige feest bij Tut en Erik! In Vrouwezeeghe.

‘Tut en Erik? December 2003? Vrouwezeeghe?’

Nou en of en zeker weten.

‘De laatste keer bij Tut en Erik was volgens mij herfst 2002.  
In Bokkerzwaag.’

Herfst 2002 was wel bij Tut, maar Tut was toen nog met  
dinges, met Sjors. Tut en Sjors was voor Tut en Erik. Dus voor  
dat waanzinnige feest bij Tut en Erik in december 2003. In  
Vrouwezeeghe, kan ook Grooterwaal geweest zijn. Daar was jij  
toch ook bij? Iedereen was er! Weken erna werd er nog over  
gepraat. Maanden erna! En toen moest de zaak nog voorkomen  
dus dan kan je wel nagaan.

‘Daar was ik dus mooi niet bij, ik bedoel helaas. Eind  
december 2003 zat ik met mijn rug.’

Welnee, Job. Jouw rug kwam juist door dat feest bij Tut en  
Sjors, ik bedoel Tut en Erik. Die stoel, weet je wel? Die stoel!  
Die stoel! Jij moest en zou met je bezopen kop een acroba-  
tische handstand demonstrenen op de schommelstoel van de  
opoe van Tut. Ik zie je nog kapseizen. Salto kamikaze!

‘Hoe kom je daar nou bij? Dat met die stoel gebeurde in  
april 2001, in Buisdorp. Ik verzwikte een pols, verder niks aan  
de hand. We vierden dat Ruud was afgestudeerd. Jij zakte nog  
door dat bed, met Erna.’

Erna? Nou zit je toch echt meters naast de roos, vriend Job.

Met Erna zakte ik niet op het afstudeerfeest van Ruud door het bed, dat gebeurde later. Eind september 2001. Ik ben toch niet gek.

‘Dat heeft er niets mee te maken. Nee hoor, als de dag van eergisteren: Ruud studeerde honderd procent zeker onomstotelijk april 2001 af.’

Dat hoef je mij niet te vertellen, dat Ruud april 2001 afstudeerde. Maar die bed vernietigende wip met Erna gebeurde de dag voor Gerards vrijgezellenfeest, ik bedoel de dag erna, september 2001. Met wie trouwde hij ook alweer, weet jij dat nog?

‘Gerard? Met Erna. Je bent dat gelazer toch niet vergeten?’

Het begin van de Derde Wereldoorlog omdat ik met haar op haar trouwdag door het bed zakte. Ophef van niks. Oké, ik had de vader van de bruid niet onder moeten kotsen. Maar ja, wat wil je. Van bier en borrelnoten kan de boel gaan gisten als je voordien erwtensoep gegeten hebt, en op zoek naar de snelste uitweg. Als ik er nog aan terugdenk... wat een kleinburgertrutenconglomeraat, die familie van Erna.

‘Wacht even, Guus, je haalt volgens mij twee Erna’s door elkaar. Gerard trouwde met Erna Bevelaar, jouw Erna was Erna Heemstra. En je kotste haar vader niet onder maar haar moeder. Je zei nog *sorry opa* tegen haar ook. Dat was min of meer de druppel kots die de emmer kots deed overlopen.’

Wat is dat nou voor praat van een waanzinnige! Erna Heemstra trouwde met Gerard! Vandaar die toestanden! Of dacht je dat de huiskamervendetta uitbrak door dat mondjesmaatje kots van mij? Trouwens, geen wonder dat ik *sorry opa* zei, dat ouwe mens had zuiver een snor.

‘Een snor van jouw kots, ja. Ze hebben er werk van gemaakt, je moest aan de familie kotsgeld betalen, en niet weinig ook, weet je dat niet meer? Maar wacht eens, wacht eens eventjes, er begint me wat te dagen... Je bedoelt Gerard van Veen toch niet?’

Nee, Gerard Janssen met twee essen.

‘Zie je wel! Gerard Janssen met twee essen trouwde toen met Erna Bevelaar!’

Weet je het zeker? Wie heb ik in 2000 op dat vrijgezellenfeest dan ondergekotst?

‘Niemand. In 2000 was er geen vrijgezellenfeest. In 2001 was er een vrijgezellenfeest. Bij Gerard van Veen. En voor zover ik me kan herinneren werd daar alleen door Gerard zelf gekotst.’

En de dag erna ben ik met Erna Bevelaar kotsend door het bed van de schoonouders van Gerard van Veen gezakt.

‘Met Erna Héémstra. En het was niet de dag maar zeker een halfjaar erna.’

Onmogelijk. Een halfjaar erna had ik Pfeiffer.

‘Wedje leggen van niet? Zeven maanden na Gerards vrijgezellenfeest hadden de we de begrafenis van Harry. Jij hebt de kist nog ondergekotst.’

Harry?

‘Harry Hoogduiker, de eerste man van Erna. Ze vermoedden dat hij in jouw kots was gestikt maar in die tijd wisten ze bij de politie nog niet wat DNA was. Harry lag tegen het einde van het dertigjarig huwelijksfeest van zijn ouders met zijn mond open te slapen, begon jij opeens over hem heen te kotsen. Boewa, boewa, boewa, rochel, rochel, dood. Erna was laaiend.’

Erna Heemstra of Erna Bevelaar?

‘Erna Vergeer.’

Vergeer? Wie is dat nou weer? Ik ken helemaal geen Vergeer.

‘Wat nou ken je die niet. Erna Vergeer is nota bene in mei 2002 met mij getrouwd. Ervoor heette ze Erna Hoogduiker-Vergeer, erna dus Erna Bijweger-Vergeer.’

Bijweger? Maar jij heet van achteren toch...

‘Bijweger. Job Bijweger. Heel mijn leven al. Vanaf maart 1969. Nee wacht, oktober 1967.’

Job Bijweger... Neem me niet kwalijk, Job, dan heb ik een verkeerd nummer getoetst.

‘Kan gebeuren, Guus. Doeg.’

Wat een blamage, luisteraars... Dan had de Job die ik moest hebben dus toch een ander nummer... Ik krijg net door dat de spookrijder door de verkeerspolitie van Buisdorp is klemgerekend, de bestuurder is... met sirenes overgebracht naar de studio van Radio Buisdorp en daar zal je hem hebben, de gast waar we de podcast mee wilden beginnen. De leider van het Volksdemocratisch Landsbelang, de grootste partij van Buisdorp,

Wijnand Dommes de Gil. Welkom.

‘Graag gedaan.’

U was spookrijder?

‘Nee, dat is een misverstand. Ik was wat verlaat en heb de politie verzocht om een escorte om op tijd in de studio te zijn, wat helaas niet lukte omdat er een spookrijder was. En de trein stond stil, zodoende en vandaar.’

Ik wil het met u hebben over het verkeerscirculatieplan waar uw partij tegen is.

‘Niet alleen mijn partij is daartegen, daar zal ieder welkend mens tegen zijn. Op zichzelf heeft het Volksdemocratisch Landsbelang niets tegen koolstofmonoxide en de uitstoot daarvan, laat dat duidelijk zijn, vrijheid blijheid is ons devies. Er zijn milieuactivisten die de uitstoot verminderd willen zien, en dat is hun goed recht. Maar van het beoogde verkeerscirculatieplan, bedoeld om de luchtsituatie in de binnenstad beduidend te verbeteren, wordt die uitstoot niet minder en dan kan je het circuleren net zo goed laten.’

Kunt u dat toelichten?

‘Daar zou ik al mee bezig zijn als u mij niet onderbroken had. Momenteel is het zo: wie, om een voorbeeld te geven, per auto het centrum van Buisdorp wil verlaten en zich in de Buisstraat bevindt, rijdt genoemde Buisstraat uit, gaat rechtsaf, twee keer links en nog een keer links, en zit zo binnen vijf minuten op de A4711 naar Bokkerzwaag. Maar als dat idiote verkeerscirculatieplan geïmplementeerd wordt, dan wordt de Buisstraat afgesloten voor motorvoertuigen op meer dan drie wielen. Dan moet je om vanuit het centrum Buisdorp te verlaten aan de kop van de Buisstraat de brug over, een slinger maken over twee grachten, door vier eenrichtingsstraten met verkeersdrempels, een aantal woonerven doorkruisen waar je niet harder mag dan stapvoets, twee keer links, door de Dieptetunnel, over een brug die drie keer per uur twintig minuten open is om doorgang te verlenen aan vrachtboten en plezierjachten en wat dies meer zij, dan krijg je vier kilometer ringweg, en ten slotte kom je via de industriewijk Nijpendaal en een zestal woonerven waar wederom afgeremd moet worden tot stapvoets aan de staart van de Buisstraat uit, hemelsbreed vierhonderd meter verwijderd van het startpunt aan de kop

ervan. Dat is als de stoplichten tegenzitten vijf à zeven kwartier langzaam rijden, stoppen en weer optrekken. En dat betekent voor heel Buisdorp een toename van koolstofmonoxide-uitstoot van om en nabij de 50.000 procent, kan zelfs 60.000 procent zijn of twee keer zoveel.'

De Partij van de Waarheid opteert voor de aanleg van een tramtunnel.

'U kunt wel zeggen dat ik per definitie gekant ben tegen plannen van die partij, dat van die tramtunnel spant wat mij betreft de kroon. Weerzinwekkend walgelijk, en kenmerkend voor de Partij van de Waarheid en zijn wereldbeeld. Haar wereldbeeld. Voor zover je het een wereldbeeld kunt noemen. Ik vraag mij in gerede af waarom de leiding van die partij zich niet aansluit bij een amateurcabaretgezelschap in plaats van zich te willen bemoeien met van voor de gemeenschap en de burger als zodanig van belang zijnde zaken als de gemeentepolitiek. Het is met alle respect een verloederde bende ontspoorde non-valeurs geleid door een chronisch incompetente non-entiteit bij wie sinds jaar en dag het denkvermogen aan dat van een opgezette gorilla doet denken. Een tramtunnel! Meneer Vierdepper, hoort u goed toe en de luisteraars, de kiezers ook: als die tramtunnel er zou komen zou dat de Buisdorpse burger in de komende twaalf jaar 950 miljard euro kosten, heeft het wetenschappelijk bureau van het Volksdemocratisch Landsbelang berekend. Ne-gen-hon-derd-en-vijf-tig mil-jard! Terwijl genoegzaam bekend zal zijn dat grote projecten altijd meer kosten dan beraamd, driemaal zoveel is geen uitzondering, en viermaal zo lang duren als geschat.'

Meneer Dommes de Gil, u overdrijft. De Partij van de Waarheid heeft de plannen cijfer- en getalsmatig onderbouwd en zegt, ik heb het rapport voor me, uit te gaan van slechts maximaal 880 miljard euro.

'Wat scheelt het.'

Dat scheelt 70 miljard. En bovendien, als ik advocaat van de duivel mag spelen...

'Persoonlijk vind ik als het om de Partij van de Waarheid gaat duivel nog zwak uitgedrukt maar soit.'

Wat ik zeggen wilde, die partij stelt dat er dankzij de aanleg van de tramtunnel de komende twaalf jaar nihil werkloosheid

zal zijn.

‘Geen wonder, de totale beroepsbevolking wordt gemobiliseerd om een immense kuil te graven en zand en prut te scheppen. Ondanks dat soort luchtkastelen, zandkastelen is wellicht toepasselijker, de werkloosheid betreffende blijft het een waanzinnig plan om in Buisdorp een onbetaalbare tramtunnel aan te leggen.’

Maar waarom, meneer Dommes de Gil?

‘Omdat er in Buisdorp geen tram rijdt, meneer Vierdepper.’

Daar heeft u een punt. De Partij van de Waarheid bepleit naast de tramtunnel, of eveneens in de tramtunnel of erboven, een hogesnelheidsmetro.

‘Dat is de overtreffende trap van slaande waanzin, genoemde hogesnelheidsmetro. Ze denken, en knoopt u dat in de oren en de luisteraars en met name de kiezers ook, aan een metro die een snelheid van 380 kilometer per uur kan bereiken. Om die snelheid te behalen, hebben wij van het Volksdemocratisch Landsbelang door ons wetenschappelijk bureau laten becijferen, moet bij het vertrek vanaf hetzij voorgestelde halte Nijpendaal hetzij voorgestelde halte Overmoer plankgas gegeven worden. Want het duurt een minuut of vijf voordat er met de gewenste snelheid van 380 kilometer per uur gereden wordt. Een metro trekt helaas niet zo snel op als een Maserati. De metro bevindt zich als het met 380 kilometer per uur gaat recht onder het centrum van Buisdorp, en dan moet de machinist op de rem gaan staan en aan de noodrem hangen om te Nijpendaal hetzij te Overmoer veilig tot stilstand te komen.’

Je stapt in Nijpendaal of in Overmoer in of uit.

‘Exact.’

En als je dan naar het centrum wilt?

‘U heeft het door, meneer Vierdepper. Het is een meer dan waanzinnig plan van de Partij van de Waarheid. Met die hogesnelheidsmetro kan je van Nijpendaal naar Overmoer vice versa, als je naar het centrum moet kun je het wel vergeten. Dan zou je daar een halte moeten inrichten en in beide richting kalmpjes aan moeten gaan, anders is halt houden geen optie. Ik heb ze daarop gewezen en dan komen ze aanzetten met een pendelbus vanaf het centrum van Buisdorp naar de metrohaltes in Nijpendaal en Overmoer. Volkomen krankzinnig is een eu-